

Η αναγκαιότητα της εργασίας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 12 Απριλίου, 2022

Από τον βίο του αγίου ιερομάρτυρος Λουκιανού

Ο μέγας Λουκιανός, νέος ακόμη, στράφηκε στη μοναχική ζωή και ευθύς από την αρχή πολεμούσε όλες τις ηδονές του σώματος και δόθηκε σε αδιάκοπες νηστείες και προσευχές, έτσι ώστε σύντομα έκανε τη σάρκα να μην επαναστατεί εναντίον του πνεύματος. Ήταν εξασκημένος και στην καλλιγραφία, και με όσα έβγαζε από αυτήν τρεφόταν και ο ίδιος και έδινε και στους φτωχούς. Γιατί το θεωρούσε αδικία να φάει ο ίδιος, προτού δώσει και σε άλλους από αυτά που έβγαζε με τον κόπο του.

Από το Γεροντικό

Πήγαν κάποτε στον αββά Αχιλλά ο αββάς Αμμώης και ο αββάς Βιτίμιος πολύ πρωί και τον βρήκαν να εργάζεται πλέκοντας σχοινί. Του ζήτησαν να τους πει κάτι ωφέλιμο, και τους είπε: «Εγώ αποβραδís ως τώρα έπλεξα είκοσι οργιές. Η αλήθεια είναι ότι δεν τις χρειάζομαι, αλλά φοβάμαι μήπως αγανακτήσει ο Θεός και με κατηγορήσει λέγοντας: "Γιατί δεν εργάστηκες ενώ μπορούσες;". Γι' αυτό κοπιάζω και βάζω όλη μου τη δύναμη».

Οι επισκέπτες ωφελήθηκαν και αναχώρησαν.

Κάποιος αδελφός πήγε στο όρος Σινά στον αββά Σιλουανό και, βλέποντας τους αδελφούς να εργάζονται, είπε στον γέροντα: «Μην εργάζεστε για τη φθαρτή τροφή.1 η Μαρία διάλεξε το καλό, όπως είπε ο Σωτήρας».2

Όταν ήρθε η ενάτη ώρα, ο αδελφός από τα ξένα είχε τον νου του στην πόρτα, μήπως στείλουν να τον καλέσουν για φαγητό. Καθώς δεν τον κάλεσε κανείς, σηκώθηκε, πήγε στον αββά και τον ρώτησε: «Αββά, δεν έφαγαν οι αδελφοί σήμερα;» «Ναι», απάντησε ο γέροντας, και ο αδελφός είπε: «Και γιατί δεν με καλέσατε;» Ο γέροντας αποκρίθηκε: «Επειδή εσύ είσαι άνθρωπος πνευματικός και δεν έχεις ανάγκη από αυτό το φαγητό. Εμείς είμαστε από σάρκα, θέλουμε να φάμε, και γι' αυτό εργαζόμαστε. Εσύ διάλεξες το καλό, και διαβάζεις όλη τη μέρα, και δεν θέλεις να φας υλική τροφή».

Όταν εκείνος τα άκουσε αυτά, έβαλε μετάνοια λέγοντας: «Συγχώρεσέ με, αββά». Και ο γέροντας είπε: «Πάντως και η Μαρία έχει ανάγκη από τη Μάρθα. γιατί και αυτή μέσω της Μάρθας εγκωμιάζεται».

Ένας μοναχός εργαζόταν σε γιορτή μάρτυρα. Όταν τον είδε κάποιος άλλος μοναχός,

του είπε: «Κάνει σήμερα να δουλεύεις;» Αυτός αποκρίθηκε: «Σήμερα ο δούλος του Θεού μαρτυρούσε και γδερνόταν και βασανιζόταν. Δεν οφείλω και εγώ να κουραστώ λίγο με την εργασία;».

Κάποιος ρώτησε έναν γέροντα: «Τί πρέπει να κάνω για να σωθώ;» Ο γέροντας εργαζόταν πλέκοντας σχοινί και δεν σήκωνε κεφάλι από το εργόχειρο. Απάντησε λοιπόν: «Κάνε όπως βλέπεις».

Ένας άλλος γέροντας πήγε σε κάποιον ποταμό, βρήκε ένα μέρος με καλαμιές και κάθισε εκεί, έκοβε φύλλα από την ακροποταμιά, τα έπλεκε και τα πετούσε στον ποταμό. Αυτό το έκανε ώσπου ήρθαν άνθρωποι και τον είδαν, οπότε σηκώθηκε και έφυγε. Γιατί δεν εργαζόταν επειδή είχε ανάγκη, αλλά για χάρη του κόπου και της ησυχίας.

Είπε κάποιος γέροντας: «Μόλις σηκωθείς το πρωί, λέγε στον εαυτό σου: "Σώμα, εργάσου, για να τραφείς. Ψυχή, έχει επαγρύπνηση, για να κληρονομήσεις τη βασιλεία του Θεού"».

Διηγούνταν για τον αββά Ιωάννη τον Κολοβό ότι, όταν ήταν νέος, είπε στον αδελφό του τον μεγαλύτερο: «Θα ήθελα να είμαι αμέριμνος, όπως είναι αμέριμνοι οι άγγελοι, οι οποίοι δεν εργάζονται καθόλου, αλλά λατρεύουν αδιάλειπτα τον Θεό». Έβγαλε λοιπόν το ρούχο του³ και πήγε στην έρημο. Έκανε εκεί μία εβδομάδα και έπειτα γύρισε στον αδελφό του. Μόλις χτύπησε την πόρτα, τον άκουσε από μέσα ο αδελφός του και τον ρώτησε πριν ανοίξει: «Ποιος είσαι εσύ;» Αυτός απάντησε: «Είμαι ο Ιωάννης, ο αδελφός σου». Εκείνος πάλι από μέσα του είπε: «Ο Ιωάννης έγινε άγγελος και δεν είναι πια με τους ανθρώπους». Αυτός παρακαλούσε και έλεγε: «Εγώ είμαι», ο αδελφός του όμως δεν του άνοιξε, αλλά τον άφησε ως το πρωί μέσα στη στενοχώρια. Έπειτα του άνοιξε και του είπε: «Άνθρωπος είσαι; Έχεις ανάγκη πάλι να εργάζεσαι, για να τραφείς». Και ο Ιωάννης έβαλε μετάνοια λέγοντας: «Συγχώρησέ με».

Ένας γέροντας είπε: «Τον οκνηρό και αυτόν που δεν εργάζεται, δεν τους θέλει ο Θεός».

Υποσημειώσεις:

1. Πρβ. Ιωάν. 6,27.
2. Λουκ. 10,42.
3. Με τη συμβολική αυτή πράξη ήθελε να δείξει την πλήρη αποδέσμευσή του από τα

υλικά.

[Από το βιβλίο: Ευεργετινός: «Ἦτοι Συναγωγή των θεοφθόγγων ρημάτων και διδασκαλιών των θεοφόρων και αγίων πατέρων, από πάσης γραφής θεοπνεύστου συναθροισθείσα.», Τόμος 2ος. μετάφραση (Νεοελληνική απόδοση): Δ. Χρισταφακόπουλος. Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", 2001]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr, Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)